К. 41, 2(I) 1

Както когато бъдеще
Когато сурви разлютени
горѣ небето, и погерне
скоро - внезапно и силен оризоп
Когато клади земѣ от основа
земѣта черна. Страшни бъдещи
и страшна слава. Борба лютина.
Черно прикрито и затъмнено
дневно свѣтило, Ядо залъ
и грозен изрѣзъ силно запалени
че ще съсипе, сичка вселена.
Горестно тъ пръче, в тъмнови времена
~~много пресечено~~ сега, в хвалоти лъга
много прибрано, и увенчано
2 от страх Грешери. Ядо пантери.
Тъмно кръгове, тамо мирови.

Но пак когато сурви затишие
и ясно слънце пак се усмихне
~~гор над земята~~ от небето. и Славейчо
~~на~~ в тъмно ~~пак се поседне.~~ и сладко ~~пеене~~
пак си запѣе своята песен
тъй и сега мене, ~~сред сурвото~~
мило ли сурви от грозно тъмение
свѣтъл ли слънце, ~~горещо~~ от сурви
милост и правда от господаря
мене. Видох спасение
видох свобода и пръд народа
ад пак и завъзвам и пак
обрѣрен съ сигурност. и по вадордо
Да не изгинат ще ад на казани
тъй немедно но и от тях сладъ
вече не могат и щат поспорѣ
~~свѣ~~ тойзо обрѣрѣ пръд тъ проклети
и ще си изгрна вече решѣтни.
Да ли не знадни тъй управни
~~ще ще почитъ тъ тъй~~ ~~ад~~ ~~ад~~ ~~ад~~ ~~ад~~ ~~ад~~
ад не оставам от дъгорно сурви.
моя та мъже с ~~кой~~ ще да ръси
и днес и утрѣ и дори до кроте
тиранетно грозно еренерска злоба
~~ад са все~~ ~~ад~~ ~~ад~~ ~~ад~~ ~~ад~~ ~~ад